

**EL MILLOR
DEL MILLOR
DEL MILLOR
tricicle**

DOSSIER DE PREMSA

SEMBLA QUE SÍ QUE SERA L'ULTIMA GIRA DE TRICICLE

QUÈ ÉS HITS?

HITS –el nom no enganya– conté el millor del millor de Tricicle, o gairebé, perquè per força hem hagut de deixar de banda esquetxos que de ben segur algú trobarà a faltar, encara que sigui el més llarg de tots els espectacles que hàgim fet: cent minuts farcits de gags que tothom té a la memòria.

HITS –acrònim d'**H**umor **I**ntel·ligent **T**repidant i **S**orprenent– reuneix dotze esquetxos mínimament reduïts i un ampli resum, compost de gags curtíssims, que tanca l'espectacle i deixa el públic a punt del col·lapse respiratori. Gairebé tots hi apareixen tal com es van estrenar, ja que el pas del temps –tret d'aspectes tecnològics que hem obviat o variat– no els ha afectat gens ni mica.

COM S'HA SELECCIONAT EL MILLOR DEL MILLOR?

Bona pregunta. Aquest és un dels punts forts de HITS i es resumeix dient que “TRICICLE proposa i el públic disposa”. De les tretze hores d'espectacle que hem creat triarem quaranta esquetxos perquè el públic de cada localitat en triï cinc a través de Facebook i la pàgina web. Els dotze més votats constituïran la part central d'una funció que acabarà sempre amb un elaboradíssim macroresum antològic.

Farem trampes? Segurament sí. Aquest mètode de configuració d'espectacles “a la carta” ja el vam posar en pràctica per al primer espectacle commemoratiu, TRICICLE 20. i aleshores vam descobrir que el públic sempre escollia el mateix i, per tant, seguint els seus criteris, cada dia repetíem la mateixa funció; com que l'objectiu era oferir un ampli ventall del que havíem fet, de tant en tant ens permetíem alguna concessió per anar variant els esquetxos i, sobretot, per justificar tot el volum escenogràfic que traslladàvem de ciutat a ciutat.

HITS –acrònim d'**H**ilarants **I**ndividus **T**ragicòmics i **S**olacívols– agradarà (molt) a qui ens coneix de tota la vida, i sorprendrà (moltíssim) els fills dels seus fills ja que, per sort, cada generació nova ens ha portat més públic.

TRICICLE. BIOGRAFIA AUTORITZADA SENSE DADES

Conta la llegenda que l'1 de novembre de 1979 tres estudiants d'expressió cor·poral van decidir entrellaçar les seves il·lusions per formar una companyia tan improvisada com el nom amb què es van donar a conèixer. Va voler el destí que en aquell mateix temps i lloc s'inaugurés el Llantiol, una sala de cafè teatre en què van forjar un estil directe i eficaç que els va donar la confiança que tot actor ha de tenir per poder perdre-la. El destí, una altra vegada, els va concedir quatre dies en un autèntic teatre i van crear, ajuntant el millor de la seva escassa producció, el seu primer espectacle, Manicòmic.

Encoratjats pel que a ells ja els semblava un èxit, van trucar a totes les portes, però, o no hi havia ningú al darrere o no els van voler obrir.

Al cap de poc temps va venir una actuació màgica al Festival de Tàrrrega, una setmana depressiva al Festival de Sitges, un premi impro·visat, una gira patètica per quatre racons de Catalunya, una temporada decisiva al teatre Regina, actuacions cancel·lades per falta de públic a Madrid, una oportuna aparició a la tele·visió i el reconeixement popular per un número tocat per la gràcia de tres. I, a partir d'aquí, la història comença a repe·tir-se amb poques variacions: més espectacles, més gires, més hotels, més estrelles, més quilòmetres, més teatres, més amics, més països, més focus, més firmes, més mans, més les matei·xes preguntes i, per variar, més incursions en terrenys que semblaven allunyats dels seus objectius inicials: tele·visió, rà·dio, dibuixos animats, publicitat, cine, produccions teatrals, musicals, espectacles olímpics... I, mentrestant, dissimulada·ment, van anar passant els anys; van celebrar la primera dèca·da com si no haguessin de celebrar-ne cap més; els van caure a sobre els quinze anys; es van precipitar, encara que no siguin res, els vint; van ensopegar amb els vint-i-cinc, i, des de fa res, sobreviuen a l'allau dels gairebé quaranta, que és el nombre exacte d'anys que desferma la necessitat de preguntar-los més pel com s'ho fan per mantenir-se junts que per com fan el que fan. El secret? Malgrat tots aquests anys, saben que tot just acaben de començar.

TRICICLE. BIOGRAFIA AUTORITZADA AMB DADES

MANICOMIC (1982)

EXIT (1984)

SLASTIC (1986)

TERRIFIC (1982)

ENTRETRES (1996)

TRICICLE 20 (1999)

SIT (2002)

GARRICK (2007)

BITS (2012)

40 ANYS DE TRICICLE

HITS –acrònim d'**H**istriònics **I**maginatus **T**eatrals **S**obreexcel·lents– s'estrenarà a Albacete a començaments de setembre i previsiblement (si cal ens encomanarem a Sant Joan Bosco, patró del teatre, i a Sant Felip Neri, patró dels humoristes) continuarà circulant el novembre del 2019, una data que coincidirà amb el quarantè aniversari de la formació de TRICICLE i que el convertirà, inevitablement, en una espècie d'espectacle commemoratiu de tota la nostra carrera. I ho és.

El més difícil de crear un espectacle que resumeixi quaranta anys de feina no és triar “el millor del millor del millor”, sinó haver fet aquests quaranta anys –QUARANTA–, una xifra a la qual molt poques companyies, o cap si hi afegim la clàusula que obliga els fundadors a continuar trepitjant els escenaris, arriben. Nosaltres, sí; dia rere dia, any rere any, amb l'excepció d'algunes absències que podem comptar amb els dits de les nostres mans, no hem deixat de viure una part de la nostra vida dalt d'un escenari: deu espectacles, desenes de països, centenars de ciutats, milers d'actuacions, centenars de milers de quilòmetres recorreguts, milions de riures... I tot sense perdre la il·lusió del començament, perquè en l'art de l'humor ningú no es pot adormir sobre els llorers.

L'ÚLTIM ESPECTACLE?

De moment **HITS** –acrònim d'**H**umans **I**mmortals **T**eatralitzant **S**ituacions– és el nostre darrer espectacle. Aquesta vegada –encara que mai no hem dit el contrari–, sembla que va de debò però... això mai se sap, perquè el món de l'espectacle està ple d'artistes que prefereixen que els diguin que bé que ho han fet que no pas que els diguin que bé que ho feien. Ja ho veurem.

ELS "VIP'S" DE TRICICLE SOBRE ELS "HITS" DE TRICICLE

ANDREU BUENAFUENTE (humorista, presentador de TV i productor)

Tricicle representa una de les fites del teatre de comèdia. Hem rigut i gaudit i molt, amb ells. Els de l'ofici, a més a més, hem après com s'haurien de fer les coses per dignificar l'humor. Per tot això: GRÀCIES DE TOT COR.

AITANA SANCHEZ-GIJON (actriz)

Ya han pasado 36 años. Era una niña cuando me deslumbraron por primera vez. Me he hecho mayor con Tricicle. Ellos siguen siendo los mismos niños que eran, igual de brillantes y divertidos, pero más sabios.

Como pasa con las buenas tradiciones, mis hijos se han contagiado y ahora vamos juntos de la mano a disfrutar de su magistral sentido del humor y del espectáculo sin palabras. !!! Larga vida a Tricicle!!!

CARLOS LATRE (humorista, actor, presentador i imitador)

És ben curiós que es puguin utilitzar tantes paraules per definir l'únic trio humorístic del nostre país que mai ha utilitzat ni una sola paraula per connectar amb el públic i fer riure. A mi m'admira, això: aconseguir el somriure del públic sense pronunciar una sola paraula. I això demostra, una vegada més, que l'imperi dels sentits és solament parcial, que el veritable imperi està en l'ànim i el cervell de tots. I això és el millor que ha fet Tricicle durant tota la seva carrera: connectar amb el punt exacte del cervell on neix l'humor i aconseguir apujar els ànims de tots els qui, amb ells, naveguem pel mar de les sensacions visuals i auditives...

Paco, Joan i Carles han estat tota una vida a dalt dels escenaris, i continuen despertant sensacions i generant gags com si ahir haguessin emès el famosíssim esquetx del "Soy un truhán, soy un señor" que tant va marcar la meva infantesa.

DANI MARTIN (cantante y actor)

En la vida hay gente especial que genera cosas mágicas en los demás, que son capaces de conseguir la carcajada más increíble en el otro, capaces de emocionar, empatizar, lograr que el foco esté en ellos cuando así lo desean. Lo he visto hacer a muchos: con su voz, con su guitarra, con su piano, con su discurso... Pero he visto a muy pocos conseguirlo sin voz, sin amplificación alguna, sin discurso vocal, sólo con el cuerpo, con la expresión, con una magia innata. Me da envidia ver a Tricycle en un escenario, me hacen sentir muy pequeñito artísticamente y a la vez muy grande porque les admiro. Sólo con mirar la cara de Carles ya me río, y además son mis amigos. ¡Que viva Tricycle! Brindo por esta maravillosa propuesta que nos acompaña desde hace tantos años. ¡Por muchos más!

GUILLERMO FESSER (Periodista y humorista)

Tricycle son tres o cuatro tipos (no he podido contarles con precisión porque se mueven rapidísimo por el escenario) con un talento extraordinario. Tan excepcional que, aunque no hablan nada, se les entiende todo lo que dicen. Y lo mejor es que te regalan sonrisas que luego tú puedes ir repartiendo por ahí. ¡Con la falta que hacen! Yo, desde luego, si me los encontrara por la calle, les daría un abrazo.

GRAN WYOMING (humorista, presentador de tv., cantante, escritor...)

Siempre les he admirado porque para mí son el desafío permanente: ¿Cómo se puede estar callado delante de dos mil personas que te miran entregadas? Esa es la gran prueba del ser humano. Poner el pie en la luna es sólo cuestión de medios.

JOSE CORONADO (actor)

No me he perdido un solo espectáculo... Y siempre, siempre sorprenden, divierten, emocionan... Son únicos, literalmente únicos."

Un humor para todas las edades, abuelos, padres, hijos... Talento para todas las generaciones".

JOSE CORBACHO (actor, director, guionista...)

Quan em vaig assabentar que el Carles, el Joan i el Paco farien un espectacle amb el millor de Tricycle, el primer que vaig pensar va ser: "Durarà 14 hores", que és el que durarien tots els seus espectacles junts.

A mi amb Tricycle em passa com amb el porc (amb perdó): m'agrada tot!

Em demanen que triï un esquetx. Mare meva!

Quina cançó tries de Frank Sinatra?

Quina pel·lícula, de Woody Allen?

No ho sé...

Per dir-ne algun, em quedo amb aquell "Soy un truhán , soy un señor" que vaig veure fa 35 anys en una petita sala de teatre del meu barri abans que tot Espanya rigués amb ells a l' "Un, Dos, Tres".

Porque yo, lalalalá...

Amo la vida, amo el amor...

Amo al Tricycle de corazón...

DANIEL MARTORELL "MACACO" (Cantante)

Tridimensional, trinomio, tribu, trío, triada..., Tricycle, Tributo...,si, a estos Maestros del 3))))

Creo que los vi por primera vez cuando tenía unos 15 años, me volaron la cabeza, a mi y unos cuantos amigos, ahora todos músicos, artistas.

MAESTROS, en mayúsculas, del menos es más, de los dinámicos, de la sutileza, de la risa inteligente. Cuando la palabra es exceso, la comunicación un don, y el espacio un lugar mágico, aparecen ellos, lo dual a veces peca de monótono, el tercer hombre le da la fluidez al movimiento sin ser autónomo.

Alguien dijo:"La naturalidad es la más difícil de las poses", ellos sin ninguna duda la ejercen.

TRICICLE, una mesa de 3 patas que nunca cojea)))))))))

Sigan pedaleando señores, siempre sobre pendiente)))))))))

MANEL FUENTES (periodista, humorista, presentador de TV)

Joan, Carles i Paco van néixer massa tard. Amb ells el cinema mut no hauria necessitat cartells amb llegendes i potser fins i tot hauria estat més còmic. Tricycle , us estimo!.

MARIBEL VERDÚ (actriz)

38 años juntos, justo la edad que yo tengo... si es que vamos a la par.

¡Chicos, muchísimas felicidades! Por muchos años más juntos y que yo esté en vuestra vida también. Un besazo gigante, os adoro: talentosos, maravillosos... muaaa ... Felicidades!!

PABLO CARBONELL (cantante, humorista, actor...)

Si la comunicación no verbal fuera un reino, los de Tricicle serían los emperadores.

Los de Tricicle no hablan en el escenario, a pesar de sus privilegiadas voces, para no generar más envidia en la profesión.

Tricicle hacen lo más difícil: el silencio lo riman en consonante.

FITXA ARTÍSTICA

Guio, Direcció i Producció.....	Tricycle
Actors	Joan Gràcia, Paco Mir y Carles Sans
Producció tècnica.....	Miguel Ángel García
Disseny Escenografia.....	Paula Bosch
Construcció Escenografia.....	Jorba-Miró SCP
Coordinador Tècnic.....	Carlos Andrés Rodríguez
Disseny Il·luminació.....	José Ángel Nieto
Dissenyador i Operador de So	Ricardo González
Vestuari.....	Sara Clemente y Marta Palomares
Maquinistes.....	Tito Sánchez y Montse Scatti
Llums.....	Joan Delshorts
Música.....	Pere Bardagi
Locucions.....	Jordi Brau, Joël Mulachs, Roser Pujol, Jordi Bosch, Juan Carlos Gustems
Realització Vestuari.....	Epoca
Caracterització.....	Toni Santos
Disseny Gràfic.....	Berberecho Productions
Estudi Gravació.....	Oído
Audiovisuals.....	nueveojos
Imatge Cartell.....	Pere Ferrer
Fotos.....	David Ruano
Gerencia.....	Pilar Mir
Administració.....	Pere Blázquez, Elena Ruíz
Cap de Premsa.....	Xarli Diego
Agraïments.....	Teatre Atrium de Viladecans, Lacoste

Comunicació:
Passeig de Gràcia 20 1º 2ª
08036 Barcelona
Tlf. 93 317 47 47 – fax. 93 318 08 06
tricycle@tricycle.com www.tricycle.com

Prensa:
Xarli Diego M: 659 919 521 xarli@xarlidiego.com

